

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget fremsættes som led i regeringens forslag om justeringer af lovgivningen om personbeskattningen. Der henvises til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte lovforslag om ændring af lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), lov om kommunal indkomstskat og skattestyrelsesloven (Skattejusteringer).

Lovforslaget går ud på at justere fradraget for befording for personer med lavere arbejdsindkomster.

Der kan fra og med 2002 ikke fratrækkes ligningsmæssige fradrag - herunder befodringsfradrag - i grundlaget for bundskatten. Herved falder skatteværdien af fradragene med 6 procentpoints svarende til bundskatteprocenten i 2002. Som kompensation for denne mistede skatteværdi og som beskæftigelsesfremmende foranstaltning foreslås det, at der fra 2002 indføres en ordning med et forhøjet fradrag for lavtlønnede erhvervsaktive.

Forslaget skal ses som et led i regeringens bestræbelser for, at også de lavere lønnede opnår en økonomisk gevinst ved at arbejde i forhold til at oppebære dagpenge eller kontanthjælp.

Det justerede fradrag foreslås beregnet på grundlag af det normale befodringsfradrag efter ligningslovens § 9 C, som den skattepligtige selv indberetter til skattemyndighederne på den årlige selvangivelse. Forslaget vil hverken medføre ændringer i de normale regler for befodringsfradrag mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads eller medføre ændringer i forhold til udfyldelsen af selvangivelsen. Justeringen af befodringsfradraget foreslås beregnet af skattemyndighederne og vil indgå i årsopgørelsen for alle berettigede.

Herudover går lovforslaget ud på at forhøje beskattningen af fri firmabil ved at lade procentsatsen stige fra 23 pct. i 1998 til 24 pct. i 1999 og til 25 pct. fra og med 2000.

Gældende regler

1. Befodringsfradraget

Befodrning mellem sædvanlig bopæl og arbejds-

plads har privat karakter og er derfor som udgangspunkt ikke fradragsberettiget.

Med hjemmel i ligningslovens § 9 C er der imidlertid indført adgang til et standardiseret fradrag. Alle skattepligtige, der befodrer sig mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, dvs. lønmodtagere, selvstændigt erhvervsdrivende og honorarmodtagere m.fl., kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretage befodringsfradrag efter reglerne i § 9 C, stk. 1-3. For befodrning mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage gælder reglerne i § 9 B, stk. 1, litra a, om erhvervsmæssig befodrning.

Fradraget er uafhængigt af, hvilket befodringsmiddel der anvendes, og dermed hvilke faktiske udgifter befodrningen medfører. Fradraget opgøres i alle tilfælde med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometersats, der fastsættes af Ligningsrådet på grundlag af udgiften ved befodrning med bil. Satsen er i 1998 134 øre pr. km.

Alene den del af den daglige befodrning, der overstiger 24 km, berettiger til fradrag. For daglig transport mellem 25 og 100 km foretages fradraget med Ligningsrådets sats. For befodrning herudover beregnes fradraget med 50 pct. af Ligningsrådets sats.

Fradraget foretages i den skattepligtige indkomst. Begrænsningen af fradragsretten for lønmodtageres udgifter til det beløb, hvormed de samlede udgifter overstiger det regulerede grundbeløb på 3.000 kr., gælder ikke fradrag for befodrning omfattet af § 9 C, jf. § 9, stk. 2.

Såvel lønmodtagere som selvstændigt erhvervsdrivende, honorarmodtagere m.fl. kan ud over befodringsudgifter mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads have udgifter til erhvervsmæssig befodrning.

Lønmodtagere kan imidlertid som hovedregel kun foretage fradrag for udgifter til erhvervsmæssig befodrning efter § 9 C, dvs. de almindelige befodringsfradragsregler for transport mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Dette betyder, at lønmodtagere, der både har befodrning mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads og erhvervsmæssig befodrning på samme